

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 160 korona.
Fél évre . . . . . 80 korona.
Negyed évre . . . . . 40 korona.

Egyes szám ára:
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 48.

Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

MAGYAR!

...Hazádnak hive, most légy óh magyar!
Most méla bud is nagy haragra váljon!
Tépjen bár százszor sujtóbb zivatar:
Még van helyed e megcsufolt világon!
Kebled dagadjon, izzó nagy haraggá!
És zengd és zugd mint orkán harsonája:
A megtört magyar, ezut lesz naggyá!
És teteddel, majd mondj ament reája!

A régi dlmot temesd a multba!
...Sirjuktól most a holtak is kikelnek,
Tölts bort s igyál reitentő nagy budba,
Hisz hátad megeti vágyak énekelnek.
Forrjon benned a nemzeti erő!
Most állj ki érte igazsággal... ésszel!
Mert fölsir majd a büszke Jövendő...
...S halálos önvád tüze alatt égsz el!

Honnan vegyünk ma annyi új erőt?
Mint akkor, régen, ha kigyúlt a máglya
Mint őreink egy ezredév előtt:
Ha veszve volt a magyarok hazája!
A szörnyü kélség zajgó tengerén:
Az életosztön háborogva sikolt...
Nincs már elég hit és bizó remény.
Mind elpusztult, mert segítségünk nem volt.

Mégis: hitünknek erős vágya van!
A helyedet most kell magyar megállnod!
Ne maradj tovább tétlen, hangtalan!
És rázd fel ezt a tespedő világot!
Elbukni csuful! nem, ez nem lehet!
Még higgy, mert ránk süt a nagy diadal!
Mult és jövő, a hit és becsület:
Most mind ez egy szó csupán, hogy magyar!

ifj. Radványi Sándor.

Korzón.

Három hét előtt,
Egy szép délelőtt,
Végigmentem szívet orzón
A vasárnap déli korzón.
Magas a lakcipóm sarka,
Utánam jött egy medikus.
Égőszemű, barna!
Nagyságos asszonyom,
Kezét csókolom,
Szabad elkisérnem,
A szemébe néz nem.
S kikacagtam: Ha-ha-ha!
— Ugyan, menjen kérem!
Hagyjon békét nekem.
Már hiába, „doktorokért“
Nem hevül a vérem.

Csupa napsugár a korzó,
Mintha tavasz volna.
Lágyan suttog a fülembe,
Mintha zene szólna.
Magas, karcsu gazdássz-gyerek
Hajlik felém félve
És suttogja a fülembe,
A forró vágytól égve:
— Maga édes, maga drága,
Miért hagy epedni hiába?
Majd meghalok maga után,
Találkozunk ma délután
Mikor szép kék szemébe
S én nem kacagtam.
Könnyes lett szemem.
— Ne járion maga én utánam,
Csalódás, mi magára vár.
Maga gyerek, én asszony vagyok
Kár magáért, nagyon kár!

„Névtelen asszony“

Ki mit fizet még?

Hegedűs pénzügyminiszter ur
kis lajbizsebében találtam meg,
de még senki sem tudja a kö-
vetkező adónemeket: Fizetni
fognak a laptulajdonosok ká-
adót, a lányos anyák eladót, a
juhászok számadót, az itt élő
japánok m(ka)dót, a nyakon-
ütöttek dagadót, a nők haris-
nyájuk után lyukadót, a nők uj-
koalettjük után pukkadót. A
szerelmes szív hasadót.

Civisek a Bikában.

— Láta sógorom azt a nagy
angol képviselőt, valahogy úgy
hijják: Nyujtón?

— Hát biz' én nem láttam
nyujtón, hanem csak úgy ko-
csin, a Steinfeld ténsur ko-
csiján.

— Oszt mit gondol sógorom,
mir térült az erre mifelénk?

— Nem tudom elkipzelní só-
gorom. Lehet, azir, hogy náluk,
odahaza setit van.

— Setit van-i? sógorom?

— Na hát igen, sógorom. Hát
nem olvasta az ujságba, hogy
felvilágosításokat kír?

— I-innye, oszt tülem meg
nem kirt, pedig én világositot-
tam vóna.

Minden jókedvű ember
terieszti a „Villám“-ot.

Kész cipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön
meggyőződhet arról
hogy a mai áremelkedések dacára is
jutányosan szerzeketi be **cipő** és
csizma szükségletét
méret után, ha lemegy
Fabián Zestvérek
cipő- és csizma készítő műhelyében,
Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős
munkás cipők.

Színházi pletykázkodás

Kardoss Géza a Kis cukros c.
francia vígjátékban debütált
az idén. Két bakfis beszélgetett
a színház folyosóján:

— Na, hogy tetszett Kardoss?
— kérdi az egyik.

— Ennivaló volt, feleli rá a
másik. Ő volt az igazi kis cuk-
ros.

Fejér Ferenc dr. a város köz-
gyűlésén erősen tiltakozott, —
hogy a színháznak segélyt ad-
janak, mert — mint mondá —
a színház ma már nem kultur-
intézmény. — Hogy miért, nem
tudjuk.

Az Arany Bika mozgó helyi-
ségében, mely Fejér Ferencnek
bérletét képezi, legközelebb ál-
landó kabaré nyílik meg. Hogy
miért, nem tudjuk.

A mindentudó színházi plety-
kázkodók azt beszélik, hogy Hel-
vey Rózsi, a primadonna, nem
jól érzi magát Debrecenben. Ki-
derült aztán, hogy ezt a plety-
kát egy elkeseredett ifju ter-
jesztette, aki reménytelenül sze-
relmes lett a primadonnába.

Göndör Jóska, az új bonvi-
vant, nagyon csinos fiu. A leá-
nyok előtt csak egy baja van,
hogy nős ember. Sőt csodaszép,
fiatal felesége van. Sőt, ami még
sőtebb, nemrégén nagyszerű le-
ánykával ajándékozta meg a fe-
lesége.

V. Zágón Istvánt elnevezték a
színháznál Ciranno-nak. Hogy
miért? Hát csak azért, hogy ne-
ki is volt már pár baja és szin-
tén nagy — a tehetsége.

Mátray legujabban sokat for-
golódik a Hungária kávéház-
ban a kassza körül. Ugyanis
mostanában nagyon sokan jár-
ak a Hungáriába és szegény
Mátraynak csak ott jut hely. —
Minden, ezzel szemben álló hír-
merő koholmány.

Pakonpart.

— Á! Gut sábesz! Friedländer füsze' és csemege ke'eskedő ur, aláztozogálja! — Hogy meg mésztatott lötyenni, ké'em, mint a savanyu káposzta má'ciusban ké'em, talán betegnek tetszik lenni, ké'em? — Ja! Szo! Ké'em ássan! Igen, a hosszunap! Most sejtem má' ké'em, hogy miért kívánja Matkó sógo' a taligás azt, hogy a hosszunapoknak is nyolc napig kellene tartaniok. Oh, ké'em, ez nagy kár lenne a magya' ke'eskedelemre, ké'em, mert ige sok önzetlen magya' ke'eskedő lötyenne meg ö'ökre ké'em! Ha! Mint bo'ul libabó'ös borzongásba egész lényem, ha a' a az eset'e gondolk, ké'em, hogy önkegyed is a lötyögősök közt lenne, akinek az Árpád-tér közönsége köszönheti a kereskedelem felv'ágoztatását, a ki nemcsak a füsze' és gyarmatá'ut vezette be, hanem ezzel egyetemben a női kollekciót, evekkoló-szeget stbit! De önkegyed — mint Pete'án kollégám meséli — nem áll meg féluton, hanem szándékában van bevezetni a da'utollas kalap, egérfogó, nyulket'ec, galuskaszű'ő és csigacsínáló, nélkülözhetlen cikkeket is, ké'em! Amint halálom, ké'em, e'e a hi'e Belgrádi kollégája önkegyednek, ugy megijedt, ké'em, hogy kénytelen volt há'omszor vizet inni, ké'em és a neveletlen ujját meg-

ha'apni, ké'em! — Csak mésztasson ké'em továbbra is így tevékenykedni, bizonyá'a meg is fogja é'demelni azt a szalmakalapot, amellyel az Árpád téri közönség akarja önkegyedet meglepni — ujevko'! — Volt sze rencsem, toszogálja!

Kuplé.

Bandi gazdász, édes gyerek,
Jár a cukrászdába,
Pedig ugyis elég édes
Csókos piros szája.
A hercig kis cukrászleány
Kérdi szemlesütve:
Teszik, kérem, parancsolni?
Kérek kávé, szürve!

Hamar végez a kávéval,
Merül az ujságba;
Egyszerre csak mosolyog
A csókos piros szája.
Az apróhirdetésekből
Azt lehet kivenni:
„Szép asszony gazdással
Szeretne megismerkedni“.

Bandi gazdász gyorsan megír
Egy rövid levelet:
Szép asszonyom! Holnap ötkor
A „Dörrénél“ lehet,
A kályha mellett,
Egy asztalnál
Velem ismerkedni;
A kontómra lehet
Néhány indiánert enni.

Bandi gazdász, jó kis fiu,
Vigyázzon magára,
Mert becsapja valamelyik
Kacér uri dáma.
Szép asszonyok unalmukban
Nem tudnak mit tenni:
Gyerekaru gazdászokkal
Akarnak flirtelni.

„Névtelen asszony“.

SZIREK ANDRAS

uri- és egyenruha szabósága
egyenruházati sapkák raktára

Szent Anna utca 1. szám

Telefon szám 509.

Hogy lehet az

hogy az ardrágító fásokat utóléri a fátum, de az ardrágító tejeseket nem éro utól a — tejfun, —

hogy az ardrágító bórösök fogházba, az ardrágító fogászok pedig börtönbe kerülnek (ha igaz!), —

hogy a cipőkellékesek fel-emelték az ár árát és a rendőség még sem büntette meg őket — ardrágításért? —

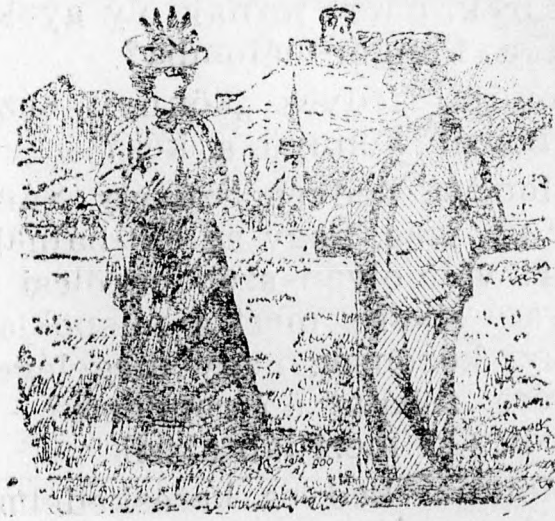
hogy Bali Mihály iskolázatlansága ellenére, olyan illemtudó — hogy egy delikvensnek sem mondta még ezt: akassza föl magát! —

hogy a késelést büntetik és az ollózást nem, —

hogy Magyarországtól elvették a Fertőt és az országunk még sincs teljesen fertőtlenítve,

hogy sok ksigazda, aki eddig csak azt tudta, mi az a csür,, — most folyton csavar?

Az örök asszony.

— Nagyságos asszonyom, — dobja el azt az özvegyi gyászt és legyen a feleségem!

— Jó, de csak akkor, ha vár egy félévig.

— Miér épp egy félévig?

— Mert a boldogult félév előtt — mielőtt meghalt — azt mondta, hogy egy év sem telik bele és máris a felesége leszek. Meg akarom mutatni neki, — hogy még a halálos ágyán sem volt igaza.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlötték az vállalja a felelősséget, aki elolvassa. ::

▽▽▽▽

Mondja, kedves Baltazár Dezső dr., miért foglalta le magának Newton lordot?

Mondja, kedves dr. Baltazár Dezső ur, miért ment el Ros hasono-kor a Rombach utcai templomba? Talán boldog újévet akart kívánni?

Mondják, kedves Ferenc L. és fia urak, miért járnak oly gyakran a Pongor-malomba?

Mondja, kedves „könnyü kéz” — igazán könnyü a kéz?

Mondja, kedves Székely Sándor ur, igaz, hogy az elit-bálnak azért volt olyan szép erkölcsi s anyagi sikere, mert a püspökladányi közönség nagy megelégedésére a bálát ön rendezte? — Kérdi, aki mezitláb alszik.

Mondja, kedves kereskedelmi iskola, miért éppen t. c. nem adott szüreti vakációt? Kérdik a kereskedelmisták.

Mondja, kedves Bujdosó L. segédjegyző ur Ladányból, igaz, hogy maga a vansztepet kedveli legjobban? Kérdi az a kis vörös haju.

Mondja, kedves Strausmann Ernő, tud még biciklizni?

Mondják, kedves ladányi ifjak, hogy mulattak a jegyzőbálon?

Mondja, kedves örökké kacagó K. Ilutka kisasszony, ugyis, mint a Szilágysági vice raktárosa, mit szokott magácska a Kányássy néniéknél nyelni? — Kérdi, aki szintén ott szokott nyelni.

Mondja, kedves jegyzőbálon rendező Ladányból, a virágcsokrot ugy-e nem a tiszta bevételből fizették ki? Kérdik a jegyzők árvái, akik azt föl sem tételezik.

Mondja, édes Horváth Sándor ur, igaz, hogy az a magánótája: „A G. Tóth utcán végigmenni nem merek”? Kérdik a levegőben.

Mondja, kedves Székely ur, Ladányból, ki volt az a debreceni kis leány, aki több csokrot kapott, mint a többi? Kérdik, akik mindent elhisznek.

Mondja, kedves Margitka, egy Ujfehértó melletti tanyáról, miért látom mostanában oly ritkán mindig mosolygó száját? (Ego.)

Mondjad, kedves Szatmáry Pista komám, nem haragszol meg, ha küldök egy Villám mutatószámot? Kérdi egy kis kvalifikációval rendelkező barátod.

Kérem, kedves Tóth Kálmán, mozdonyvezető Püspökladányból, mikor akar megnősülni? Kérdi, aki magára vár.

Kérem, Fülöp mozdonyvezető Debrecenből, mikor fog az a politikai dolog eldőlni, mert még a gyűrűt mindig az ujján látom? Kérdik az érdeklődők.

Mondja, kedves Munkácsy ur — a gazdák biztosítójából, nem Czája urhoz van szerencsém? Kérdi, aki meg szeretné ismeri önt.

Mondja, aranyos Székely Lajoska, Szoboszlóról, igaz, hogy jobban tetszik magának a rőfös üzlet, mióta azt a kis lányt meghódította, mint a cséplőgép? — Kérdik az Emkéből.

Mondja, kedves Simon István ur, igaz, hogy ön a hódító hangjával a hölgyeket fejfájásig viszi? Kérdi valaki.

Mondja, kedves Gyulay Imre, hentes Derecskéről, csakugyan harapott a cipőből? Kérdik Derecskén.

Mondja, kedves Marx ur, igaz az, hogy a szálló mellé lágy kenyeret ajánlott jó fizetésért? — Kérdi Győry és Béli.

Mondja, kedves Márton szaktárs, Hatva nutca 63. szám alól, szokott maga haragudni, mikor mérges? Kérdi egy szaktárs.

Mondja, kedves Kiss Ferenc, a Geréby-telepről, használt-e gondülő a szíverősítővel egyetemben? Kérdi, aki szeretné azt használni.

Mondja, kedves Leitner, volt főmészáros ur, talán elfogytak a „ficcsek” meg a lepedők, hogy megint Kiss Bálinttal jár karöltve? Kérdi egy bankbizományos.

Ugyan édes Bekes János és Szabó Guszti urak, Balmazújvárosról, hol lehet olyan sertést venni, amit megvesznek és utközben meg is ölik, a tüdőt pedig elvesztik? Kérdi egy valaki.

Mondja, kedves Neszmédy, menekült jegyző ur Balmazújvárosról, hogy mulatott a Mikhaikó József lakodalmán?

Mondja, kedves Szinti ur, a Buzás étterméből, komolyan udvarol a szép asszonynak? Mert ha komolyan udvarol, akkor én vagyok olyan uri ember, hogy félreállok. Kérdi egy titkos imádója a szép asszonynak.

Mondja, kedves Groszmann, címfestő mester ur, nagy kő esett le a szíveről, mikor kapott egy alkalmazottat? Nem kell zarba jönni az utcai dolgozása akalmával?

Mondja, kedves Steiner Sándor ur, a Vértessy autószerelő volt alkalmazottja, hogy volt az, mikor ujbort hegesztett? Kérdezi, aki tudni szeretné.

— Mondja, kedves Kéri Lajos, Derecskéről, miért hord pepita nadrágot? Talán, hogy a Villamba kitegyék? Kérdi egy jó barát.

Mondja, kedves Pitykés tanító ur, nem váltaná fel udvariaságból Vera tanárnőt?

Mondja, kedves Boros Imre, suszter, Derecskéről, magának csak a tűzoltó ruha imponál? Kérdi egy illető.

Mondja, kedves Nátházy ur, a III. B-ből, milyen a ladányi kultúra? Kérdi Micike.

Mondja, kedves Ökrös ur, hogyan fíotballozott vasárnap délután?

Mondja, kedves Báthory ur, cipész Derecskéről, igaz, hogy maga gőzerővel készíti a láb-
belit? Kérdi egy kis lány.

Mondja, kedves Császár József ur, a Magyar házból, hogy telt el a Mihály napja, azaz esteje a Royalban? Kérdi egy rendező.

Jó szív.

Három luci-i legény ballagott erősen becsudálkozva hazafelé a Tisza-parton. Egyszer csak az egyik boros fővel, miért, miért nem, csak beleveti magát a vízbe, hogy ő eemészti magát. Nosza, utána ugrik a másik kettő s nagy ügyel-bajjal kimentik az öngyilkos-jelöltet. Ámde ez nem nyugszik bele sehogy a sorsába, hanem tovább dulakodik a másik kettővel. A tülekedésnek végre is nagyobb csetepaté, ennek pedig az lesz a vége, hogy az öngyilkos szándéku legény holtan marad a Tisza-parton; a másik kettő agyonüti.

Szidja a két legényt az egyiknek az anyja, mint a bokrot.

— Hogy tehettetek ilyet, eb-
adta, agyonütni a cimboráto-
kat?!

Mire az egyik azt mondja nagy indignálódva:

— Hát csak nem hagyhattuk, hogy a Tiszába fuljon! ?

Ha a mult emlékét...

Ha a mult emlékét
Gond szárnyára vetem,
Sok kedves emléket
Találok meg benne.

Volt egy barna kis lány:
Szerelmes szemekkel,
Mosolygós ajkakkal,
Művészi nyakkal.

Szivem lakója volt,
Régen nagyon régen,
Hódító szemével
Szivem rablója lett.

Próbáltam feledni,
De mind hiába tettem,
Szivem csak azt sugta:
Szeretlek, szeretek!

Hogy jobban feledjem,
Ideált kerestem;
Szerelmes kis leányt
Hálómbe ejtettem.

Megbántam a tettem,
Már helyre pótolnám,
Ha késő nem volna,
Még meg is próbálnám.

Meg kell bocsátnia,
A szivem azt sugja:
Hogy két szerető szív
Nem válhat el soha!!

Finley (Nánás).

Tünődés.

Beszélhetnek akármit, de addig egy nemzet sincs letörve, míg a nők nem járnak kifordított ruháan.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetők. Pehely
és gyapju paplanokat készítek. Alakító, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.

DEBRECENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Szerencse.

— Ezeknek a Horgaséknál igazán nagy a szerencséjük a fiaikkal. Mind a kettő sikkasztott s az orvosszakértők mind a kettőről megállapították a beszámíthatatlanságot.

Válóok.

Az egyszeri fiatalembernek nagyszerű partit ajánlott a házasságközvetítő.

— Gazdag leány, szép leány tiszta multu, csak egy baja van néma. Bátran elveheti feleségül hiszen a feleségnél csak előny a némaság.

A fiataember savanyu arccal vágott.

— Egy néma asszony mellett unalmas lenne az életem, — mondta. De végre mégis sikerült megkötni az üzetet.

Multak a napok, meg volt az eljegyzés, sőt az esküvő is. Esküvő után azonban a fiatalember magából kikelve rontott be a házasságközvetítőhöz:

— Maga gazember! — ordította, — hiszen ez a leány nem néma. Mióta asszony azóta beszélni is tud!

— De kérem, — csitította mézesszáju közvetítő, — más örülne neki, hogy nem néma leányt vett feleségül.

A férj nversen vágta rá:

— Más örülne neki, de én ám nem vagyok más. Én az ura vagyok.

Revizor rovata.

A szépség a maga nemében:
az izléssel változik.

Mindenkinek csak egy barát-
a van: önmaga.

Aki másokban is megbizik:
ár az életben elbukott.

Az ősz: a legjobb tanító az el-
mulást illetőleg.

Nincs szebb erény a világon:
mint a becsület; olyan, mint a
egedűhur, ha egyszer elsza-
adt, hiába kötjük össze... ha
is hangot ad.

Csak egyszer van egy ember
letében: kikelet. Aki ezt egy-
zer elmulasztja, többé soha se
sz boldog.

Az embert csak egy nő sze-
theti igazán és úgy, ha kel-
te meghal... De ez kevés, mint
fehér fecske.

A tehetetlen ember sosem
égszik meg a meglevő kénye-
mmel.

A legjobb közlekedési eszköz
kártya. Ez tulszárnyal min-
en gépet. Ennek a segélyével
ár akárhany nagybirtokot si-
erült továbbítani. És ami nem
került a hirneves mérnökök-
ek, azt hazánk dzsentrijei ki-
jlesztették annyira, hogy nem-
sak házakat és bérpaalotákat,
e szőlőtelepeket és nagy kiter-
désű birtokokat is tudnak re-
atriálni!... Oh, irgalom! A zsi-
ók kezére! Ha pedig azt fetje-
etjük, hogy mi a fura gép is az
kártya, hát azonnal rájövünk
inden logika nélkül is, hogy
yan szerkezet, amelyen olyan-
rmán szállítják a házakat, —
int a vitorlásokat a Dunán...
i. a házak a kártyán csak el-
sznak szépen!

A pékek rendszeren büszke em-
berek szoktak lenni és nem is
ok nélkül, mert ami sok kisgazda
párti képviselőnek nincs, az ne-
kik rendszeren szokott lenni —
sütnivalójuk! Azonkívül renge-
tegen vannak, sőt, mi több, az
egész világon el vannak terjed-
ve! Nem csoda hát, ha Liszt Fe-
renc is olyanóriási hírnévre ver-
gődött.

A kőművesek az utóbbi idő-
ben nagy szerepet játszottak!
Ne tessenek félreérteni, nem a
rabkőművesek, sem pedig a vir-
tiglis kőművesek, hanem, óh ir-
galom Atyja ne hagyj el! — a
szabadkőművesek. És ami még
is őket a másik kasztól elvá-
lasztja, nem más, mint az, hogy
míg az előbbieket a munka rab-
jai: addig a szabadkőművesek...
Míg a kőművesek nehéz munká-
juk árán templomokat, házakat,
színházakat építenek, addig a
szabadkőművesek lerombolják!

Legrégibb időkben: a személy
szállításra a gólyát használták!

Legtöbb baj van a szabólegé-
nyekkel, mert ezek a szelet
kénytelenek fölhasználni! S így
ha pl. a földön akarnak járni,
akkor vasalót kell a kezeikben
tartaniok. És ha repülni akar-
nak, akkor a vasalót egyszerű-
en eldobják!...

A diurnisták ugyanigy tesz-
nek, csak hogy nekik a vasalók
helyett a hátralékok képezik a
nehézségeket!

ifj. Radványi Sándor

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készítek. ::: :::

Beliczay

kalapos, Piac n 38.
a fő-posta mellett.

Védelem.

Biró: Nem sajnálta agyon-
szurni azt a szegény kutyát?
Hiszen az egy nemes buldog
volt. Nem tudott volna a vas-
villa másik felével feléje ütni?

Vádlott: Könyörgöm alássan,
bíró ur, hiszen a kutya sem a
másik felével harapott belém.

Az ismerősök.

Nagyon érdekes éetpályája
lehet annak az urnak, akivel az
alábbi eset történt. A házaselet-
ről bizonyára megvan a saját
drága véleménye.

Ez az ur ugyanis kétszer nő-
sült, lássuk a körülményeket.

A Piac utcán sétál egyik ba-
rátjával. Sétálnak, sétálnak és
jöllehet, a járda csak úgy hem-
zseg az emberektől, egyetlen is-
merőssel sem találkoznak. Ezt
meg is jegyzi a barát és csodál-
kozva meséli, hogy az ember
milyen idegen a nagymérvű for-
galom közepette is.

Végre a Kossuth utca sarká-
hoz érnek. Itt hirtelen és egy-
másután két atléta-termetű fé-
fiu rohan el mellettük és min-
kettő mélyen köszön.

— Kicsodák ezek? — kérdi a
barát.

— Az egyik elvált feleségem-
nek a jelenlegi férje, a másik
pedig a jelenlegi feleségemnek
az elvált férje.

Megtörtént.

Kacsatörténet.

Egyik kispapáti, de nem éppen kispapáti képviselővel történt meg ez a kacsatörténet. Uradalmában a tisztavérű, hófehér színű, pekingi kacskákat kezdte tenyészteni. Csak tisztavérű tenyésztést akart s tenyész állatok nemes szaporítására rendezkedett be, mert a tenyész állat sokkal magasabb áron kél el, min a közöséges kacsa.

A képviselő ur a kis városkán kívül, más kacsától jó távol rendezte be a vízi szárnyasok udvarát és a nagy tavat. Első évi költségei szörnyen nagyok voltak, az eredmény pedig bosszantóan gyönges... A hófehér pekingi tenyész kacsák tojásaliból felerészben fekete és tarka récék bujtak ki a keltésnél.

Csaknem a guta környékezte a család miatt.

Kereste az okát, de még csak sejteni sem tudta. A fehér pekingiek a többi kacsától állandóan és szigorúan távol voltak. A drága tenyésztojások kieserése lehetséges volt, de a cselédjei öreg, megbízható emberek valának.

No, itt lesbe kell állani.

A képviselő ur öreg szolgálójával mély lyukat készített a földzélén álló szalmakazalba. Ott rejtette a kacsatenyésztés megromlóit napokon át.

Egyik tavaszeleji napon, — amint rejtekhelyén figyel, — egyszer csak surrogást hall a levegőben. Lélegzetvisszafojtva vár. Nemsokára három vadkacsa száll le a tóra. Egészen közel ereszkednek a vízre, a fehér, pekingi kisasszonyok mellé. És azok a hófehér ártatlanságok meg sem ijedtek.

Olyan édesen, olyan kedvesen simultak a jövevényekhez... A képviselő ur nem mert megmozdulni, pedig már bántotta a pekingi hófehér kisasszonyok hütelen viselkedése.

A vadkacsa urfiak hamarosan heves udvarlásba kezdtek.

És olyan eredményesen udvaroltak hirtelenében, hogy a leleskelő gazdából kitört a düh...

— Hiszen ezek befertőzik az én óriási költségen beállított tisztavérű tenyészemet!...

— Adta beste lelkei! — kiáltott fel, a szénakazalból kibujva.

A tarka vadruca urfiak megriadva, félbehagyták az eredményes udvarlást, elszálltak. A képviselő ur csak azután eszmélt a valóságra:

— Hiszen ezek miatt lettek tarkák a tisztavérű, hófehér pekingi kacskák gyermekei!

Megvakarta a tarkóit:

— Hát lehet binni a nőszemélynek? Nem lehet annak. — még ha a legtündöklőbb fehér kacsa alakjában uszkál is a tavon.

Péterfi Tamás.

Bizonnyalanságban.

Két ur találkozik az utcán. Az egyiknek szegényes külseje van — a másik ellenben monoklit és fehér kamáslit hord. Azt mondja a szegényes külsejű:

— Ejnye, be' jó szinben vagy, bizonyosan jó dolgod van.

Erre így felel a fehér kamáslis:

— Nem mondhatnám. Bizony én is csak úgy panamáról panaholnapra élek.

Csak még egyszer.

Csak még egyszer gondolok rád
Fájó szívvel, mélyén,
Azután már elfelejtem,
Mi voltál te nékem.
Elfelejttem nevedet is,
Nem álmodom rólad;
Hiszen elmulik emléked,
Nem kell csak egy hónap.

Oh! de látom, könnyebb ezt így
Elgondolni újra,
Mint a szívből fájdalomunkat
Kitépni, — mert munka!
Megkísérlém kigyomlálni
Ezt a mérges dudvát,
Nem sikerült; még jobban fájt...
Szétrugom az ágyát!

V. Aladár.

Szállodában

Egy utazó érkezett valamilyen kis vidéki városba. Az egyetlen hotelben szállott meg és mindjárt le is feküdt.

A szálós, aki igen udvarias ember, már korán reggel az ajtóban várta az utazót és megkérdezte:

— Nos, uram, milyen a mi ágyunk?

— Nagyon jó ágy, — szolt az utazó, — de annyit mondhatok magának, a beléje hintett rovarpor, az nem ér semmit. T. Z.

„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, október hó 16-án:

Madame Recamier.

1 külföldi kinematografia örökbecsű mester-műve. Történelmi filmregény 6 felvonásban

A főszerepben FERUS ANDRA.

Fuccs az örökségnek.

vigjáték 2 felvonásban.

Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9

órákor. — Jegy elővétel d. e. 10 órákor. —

Helyárak: páholy 16 K, lefenttartott hely

14 korona I. rendű ülőhely 12 korona.

II. rendű ülőhely 9 K, III. r. ülőhely 6 K.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-
szintén Fáyarokréim és Fáy-
szappan békebeli minőség-
ben, valamint Hajdusági
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárában
(Színház mellett.)

Kinek mi a nótája.

A „Villám“ saját külön, mindennéven kiküldött tudósítója nyakába vette a városokat, hogy megtudja: kinek mi a nótája. Tudományos kutatásai eredményéről, az alábbiakban számol be:

Tóth Károly, P.-Ladány:
Én is megiszom....

Göcsey Imre, Ladány:
Megy a kocsi....

Nádházy Gy.:
Nem én lettem hűtlen hozzád,
Te hagytál el engem.

Guttman László:
Ahogy én szeretlek,
Nem szeret ugy senki.

Gelbmann Tibor:
Két csattanás rázott fel a....

Nem várt válasz.

Egyik pesti mulatóban történt a minap. Az ünnepezt művésznő egy fájdalmas dalt énekelt s mikor ezekhez a sorokhoz ért, hogy: Ki az apám és hol lakik? — a hátulsó sorokból hangosan odakiálotta valaki:

— Grünzweig bácsi és az Elemér utcában lakik.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO“-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Bekisérte.

Rendőr: Fogalmazó urnak jelentem alásan, bekisértem Vas-kos Janit, mert részeg volt s déli 12 órakor a piacon csendháborítást követett el.

Fogalmazó: És hol van most?

Rendőr: Jelentem alásan, nagyon káromkodott, a rendőrséget szidta és kidobtam.

Falusi, a sorozó bizottság előtt.

Orvos: Hol született?

Falusi: Nem tudom.

Orvos: Hány éves?

Falusi: Nem tudom.

Orvos: Mikor született?

Falusi: Nem tudom, rigem vót mán a; akkor se tudtam, hátt most hogy tudnám?

A tényálladék.

A csendőr: No, Márton gazda baj van. Maga tegnap leitta magát a sárga földig és félholtra verte a feleségét. Adja elő a tényálladékot.

Márton gazda: Nem vót a nyálladék, kéröm... azután meg mán ugy is megittam az egiszet.

Kép-rejtvény.

? ? ? ?
? ? ? ?

Indokolt aggodalom.

Hallom, hogy maga a hézagpótló ember annál a bankná.
— Nana, mondják, kérem, mondják.

No és miből él akkor, ha nincsen hézag?

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

ANTALFY JÓZSEF

könyv, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-utca sarok.

☐ Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!